

[Christmas Møller.]

tinget maa drøfte Spørgsmaalet om Landets Forsvar, maa drøfte Opgave, Maal og Midler.

Til det ærede Medlem Hr. Holstein vil jeg gerne sige, at jeg er fuldkommen sikker paa, at man fra indflydelsesrig Side inden for Partiet ikke vil godkende den Betragtning, som det ærede Medlem Hr. Holstein anstillede, og at jeg tror, at det er overmaade farligt for det ærede Medlem og hans Parti at anstille den Betragtning, at det ærede Medlem Hr. A. Svensson, fordi han var ansat og arbejdede ved et Blad, som var økonomisk velfunderet, ikke skulde have Forstaaelse af den sønderjyske Befolknings Trængsler og Vanskeligheder. Jeg vil gerne have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Holstein, at hvis man fører denne Betragtning videre baade angaaende det ærede Medlem og angaaende de mest indflydelsesrige Kredse inden for det ærede Medlems Parti, vil det være en overmaade farlig Betragtning for de Herrer. Jeg for mit Vedkommende har aldrig anstillet en saadan Betragtning, og hvor jeg har mødt den i en lavpandet Agitation ude i Landet, ved de, der har hørt mig, at jeg altid har afvist saadanne Betragtninger.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller skal jeg sige, at alle det ærede Medlem Hr. A. Svenssons politiske Modstandere er enige om, at hans politiske Journalistik og Polemik ikke er loyal, i hvert Fald ikke over for hans politiske Modstandere. Jeg har for mit Vedkommende forsøgt at forklare Dobbeltheden i det ærede Medlems Journalistik med den mildeste Forklaring, jeg har kunnet finde. Hvis der er en anden, der er mere plausibel, saa har jeg ikke noget imod at tiltræde den, men faktisk er vi alle undtagen det tyske Parti enige om, at det ærede Medlem Hr. A. Svenssons Loyalitet lader meget tilbage at ønske. Og maa jeg i den Forbindelse sige til det ærede konservative Medlem, som følte sig kompetent til at reprimandere mig for manglende politisk Loyalitet, at jeg tror, det vilde være heldigst, at vi fremdeles overlader til Vælgerne at dømme om, hvem der er mest loyal, han eller jeg. Hidtil har Udfaldet af Vælgernes Dom jo ikke været flatterende for det ærede Medlem.

Saa har jeg rettet et Par Spørgsmaal til den højtærede Statsminister. Det ene er

om, hvad han agter at gøre for at redde den sønderjyske Landbostand fra økonomisk Ruin. Han har hertil svaret det samme, som han svarede mig, da jeg rettede samme Spørgsmaal til ham for to Aar siden, at han tænker over Sagen. Den højtærede Statsminister tænker videre. Jeg beder det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen sammen med mig meddele den sønderjyske Landbefolkning og øvrige Erhvervsudøvere i Sønderjylland, over hvis Hoved den økonomiske Katastrofe er ved at slaa sammen, uden at de selv er Skyld i det, at den højtærede Statsminister tænker videre.

Statsministeren (Stauning): Det ærede Medlem, der nu forlod Talerstolen, burde høre rigtigt efter, saa vilde han ikke gøre sig skyldig i urigtigt Referat. Jeg har sagt, at disse Spørgsmaal om den sønderjyske Landbefolknings Forhold er Genstand for Overvejelse i Sammenhæng med den øvrige Kriselovgivning, som jo om faa Dage kommer til Behandling her i Salen.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Det synes, som om man fra Socialdemokratiets og Regeringens Side er forbavset over, at man har vist Interesse for de Synspunkter, som er blevet fremsat med Hensyn til Forsvarsspørgsmaalet, og forbavset over, at man ikke fra anden Side synes at have forstaaet, hvad der er Socialdemokratiets og Regeringens Politik paa dette Omraade. Det er derfor nødvendigt at gøre opmærksom paa, at det er Talere fra Regeringspartierne, fra Socialdemokratiet i første Række, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der har rejst denne Diskussion paa en saadan Maade, at det har vakt Opmærksomhed ikke alene i dette Land, men over hele Norden, og det er paa Baggrund af denne Tale, dette Spørgsmaal har været diskuteret, uden at det er lykkedes i Løbet af denne Finanslovdebate at faa nogen klar Besked om, hvilken Politik Regeringen og Socialdemokratiet vil føre paa dette Omraade.

Men der synes nu at være en Mulighed til Stede for alligevel her i de sidste Øjeblikke at faa nogen Klarhed tilvejebragt, takket være den Udtalelse, som Statsministeren for nylig fremsatte. Statsministeren henviste til sine Udtalelser under Folkeforbundsforsamlingen i 1929, hvor han bl. a. udtalte, at Danmark skulde have et Forsvar og en Militærordning, der var til-